

36925-(R2219) Regels met betrekking tot de uitlevering voor Aruba, Curaçao en Sint Maarten (Rijkswet uitlevering voor Aruba, Curaçao en Sint Maarten)

Nr. 6 Verslag van de Staten van Sint Maarten

Ontvangen 15 september 2026

De in de Staten van Sint Maarten aanwezige fracties hebben kennis genomen van het voorstel van de Rijkswet.

De bespreking van dit voorstel van de Rijkswet heeft aan onze kant aanleiding gegeven tot het maken van de volgende op- en aanmerkingen:

De **Unified Resilient St. Maarten Movement-fractie** heeft met belangstelling kennis genomen van het voorstel van Rijkswet en had de volgende vragen. Kan de regering schriftelijk bevestigen dat de bevoegdheidsverdeling tussen de Gouverneur en het Gemeenschappelijk Hof van Justitie ten aanzien van uitleveringsbeslissingen (artikel 3.11) ongewijzigd blijft ten opzichte van het huidige Uitleveringsbesluit, en dat dit voorstel dus geen nieuwe overdracht van bevoegdheid van Sint Maarten met zich meebrengt?

De fractie wil weten of de regering kan bevestigen dat de nieuwe grondslag voor videoconferentie (artikel 5.2) niet zal fungeren als structureel alternatief voor fysieke voorgeleiding van personen op Sint Maarten, terwijl aangehoudenen op Aruba en Curaçao in de praktijk doorgaans in persoon voor het Hof worden gebracht? Op basis van welke criteria wordt de keuze tussen videoconferentie en fysieke voorgeleiding gemaakt, en zijn die criteria voor Sint Maarten dezelfde als voor de andere twee landen?

Geldt de conclusie in paragraaf 5 van de memorie van toelichting, dat ‘geen aanvullende financiële en uitvoeringsconsequenties’ worden voorzien, specifiek óók voor

Sint Maarten afzonderlijk, of is deze conclusie getrokken op basis van de gezamenlijke situatie van Aruba, Curaçao en Sint Maarten?

De **Soualiga Action Movement-fractie** heeft met belangstelling kennis genomen van het voorstel van de Rijkswet en wil graag weten waarom de Gouverneur de uiteindelijke bevoegdheid moet behouden om uitlevering goed te keuren of te weigeren, in plaats van de Minister, die rechtstreeks verantwoording verschuldigd is aan het parlement.

Aan wie is de Gouverneur politiek en juridisch verantwoording verschuldigd bij het nemen van een uitleveringsbeslissing? Welke waarborgen voorkomen dat de Gouverneur afhankelijk wordt van advies of informatie die wordt verstrekt door het Openbaar Ministerie?

Hoe voorkomt de wet een belangenconflict tussen de officier van justitie, die uitlevering kan steunen, en de Gouverneur, die een onafhankelijke beslissing moet nemen?

Welke rol hebben de respectievelijke Regeringen en lokale juridische professionals gespeeld bij het opstellen van dit voorstel?

De fractie verzoekt voorts om aan te geven, als het Gemeenschappelijk Hof van Justitie oordeelt dat uitlevering juridisch toelaatbaar is, welk effectief rechtsmiddel de opgeëiste persoon dan heeft tegen de uiteindelijke beslissing van de Gouverneur.

Wie draagt de kosten van rechtsbijstand wanneer een persoon zich geen advocaat kan veroorloven?

Welke minimale termijn moet de verdediging krijgen om het uitleveringsverzoek te bestuderen, bewijs te verzamelen en te reageren?

Sluit het voorstel uitlevering uitdrukkelijk uit in gevallen waarin vervolging discriminatoir zou kunnen zijn op grond van politieke overtuiging, religie, ras, nationaliteit of geslacht?

De **United People's Party-fractie** heeft met belangstelling kennis genomen van het voorstel van Rijkswet en heeft de volgende vragen en opmerkingen. Aangezien dit op Statuutsniveau als koninkrijksaangelegenheid wordt geregeld, heeft de fractie geen bezwaar tegen dit voorstel. De enige zorg van de fractie betreft de rol van de Gouverneur. Deze rijkswet handhaaft de Gouverneur als eindbeslisser in uitleveringszaken. Aangezien uitlevering een uitvoerende beslissing is die rechtstreeks de vrijheid en de fundamentele rechten van een persoon raakt, vraagt de fractie waarom de Rijksregering ervoor heeft gekozen deze bevoegdheid niet toe te kennen aan een Minister die door de Staten kan worden bevraagd en ter verantwoording kan worden geroepen.

De fractie stelt dat in het Europese deel van Nederland de uiteindelijke uitleveringsbeslissing word genomen door de Minister van Justitie. De fractie vraagt waarom burgers van Sint Maarten voor dezelfde koninkrijksaangelegenheid aan een andere staatsrechtelijke regeling zouden moeten worden onderworpen. Welke objectieve rechtvaardiging bestaat er voor dit verschil? Wat is het standpunt van de door de Regering van Sint Maarten benoemde Gevolmachtigd Minister hierover?

De fractie wil tevens weten of de Koninkrijkspartners bereid zouden zijn het huidige ontwerp te veranderen door een nieuw artikel op te nemen in hoofdstuk 2, te weten artikel 2.13, luidende: 'Uitlevering wordt niet toegestaan indien de feiten waarvoor uitlevering wordt verzocht geheel of grotendeels zijn gepleegd op het grondgebied van Aruba, Curaçao of Sint Maarten'.

Dit verslag geldt als Eindverslag.

Aldus vastgesteld in de vergadering van de Centrale Commissie van de 14 augustus 2026.

De Rapporteur,

S.A. Wescot-Williams